

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio VIII. Argumentvm Historicvm IV. Ex Hübnero Pro Primatu Rom.
Pont. Sunt Phocæ Imperatoris Tempora Et Circumstantiæ Aliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

REFLEXIO VIII.

ARGUMENTVM HISTORICVM IV. EX HÜB,
NERO PRO PRIMATU ROM. PONT. SUNT
PHOCÆ IMPERATORIS TEMPORA ET CIR-
CUMSTANTIÆ ALIÆ.

ARgumenta hæcenus proposita etsi talia ac tanta sint, ut sanæ mentis homini de legitimo Petri & Successorum jure vix dubium possint relinquere, nihilominus argumentum argumentis prioribus accedat posterius, præcipuè petendum ab Archiepiscopis & Episcopis primò per Germaniam, dein per Europam, & demum per orbem univèrsam longè diversis & dispersis. Fingamus itaque, ante Bonifacium III. Pont. & Phocam tyrannum per sex prima secula profus nullam fuisse Romanis Episcopis in Episcopos alios imperandi aut dirigendi potestatem. Fingamus Imperatoris huius conjunctam vim ac potentiam extitisse tantam, quanto ullo unquam tempore fuit vis aut potestas Imperatorum vel Pontificum in cogendis ac subigendis Episcopis, Clericis ac Monachis. Hæc si finxerimus, & Lutheranis Scriptoribus tanquam rata habuerimus, id tamen impetrabunt minimè, quod tantopere sibi concedi postulant. Si namque duo rerum capita juxtà collocemus, & sedulò perpendamus, unum continuò subvertet alterum. Eadem duo capita sint, primum nempe: Romanus Pontifex à seculo VII. usque ad hanc nostram ætatem in omnes omnino Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, Episcopos, Antistites quovis, Clericos & Monachos accepit potestatem. Caput alterum: tantam potestatem demique concessit Phocas Imperator Bonifacio III. Utrumque mordicus defendit Hübnerus cum sociis passim in suis tomulis, præsertim verò I. de Romanis Imperatoribus, & Tom. III. de Romanis Pontificibus. Utrumque horum capitum ferè inter fidei sui dogmata numerant Lutherani passim plurimi. Jam verò an simul stare queant

queant, considerare hoc opus hic labor est. Ego audacter pronuntio: vel Phocas Imperator nullam concessit potestatem Romano Pontifici; vel si concessit, vanissima hæc Phocæ fuit concessio: fuerit enim, uti lubet fingere, Phocæ tyranni in Orientis Imperio vis maxima & autoritas in Episcopos etiam, quod nusquam ostensum hactenus; huius tamen tyranni in Occidentis Imperium prorsus nulla fuit vis unquam aut autoritas; veritatis hujus testes sunt tot, quot Occidentis & Orientis Historiam vel primis gustarunt labiis. In rei testes etiam advoco universam Germaniam, Italiam, Hispaniam, Galliam, Angliam, Daniam, Sueciam &c. Testis mihi maximus contra Hübnerum & hujus socios sit ipse Hübnerus in suis tomulis, nimirum I. tom. cujus pars magna continet Seriem Romanorum Imperatorum in Occidente per 300. annos interruptam. In tomulis reliquis communi omnium Historicorum calculo affirmat Seculis præsertim V. VI. VII. & VIII. per Europam vel erecta nova, vel certè antiqua adeò confirmata fuisse regna & Regum jura, ut Orientis Imperatores omni sua potestate exciderint, quam tamen Seculis prioribus etiam in Occidentis partes extenderunt Imperatores partim Christiani, partim gentiles. Quamvis igitur Phocas sua qualicunque imperitandi peritia per annos sui Imperii 8. totius Orientis Episcopos subjecisset Romani Pontificis imperio, vel si mavis jugo, cum violentum non facilè sit perpetuum, omnem vel imperandi vel regnandi methodum Pontificiam adhuc novam & maximè violentam sepeliisset cum extincto Phoca mors Ecclesiæ Romanæ tunc hostibus multis jucundissima. Ist hæc verò qualiscunque vis in Occidentis plagas vires suas nequiquam extendisset. Fingamus verò & istud contigisse, aut potuisse contingere, quid tunc eventurum fuisse divinamus? Repono: divinare non nisi bella gravissima licet: cum enim non minor Seculo jam VII. potestas fuerit fixa & rata habita Archiepiscopis & Episcopis in Germania, Italia, Hispania, Gallia,
An-

Anglia &c, quàm firma fuit potestas Episcoporum in Oriente; totius Occidentis profectò Episcopis omnibus oblata fuisset simul occasio peridonea resistendi, quin ultro denunicandi belli *Romanae potentiae, superbiae, Romano tyranno, Anti-Christo*, uti honorifico scilicet nomine appellari crebrò legimus & audivimus invitis auribus. Quæ non facta fuisse cùm confiteatur, imò potiùs contrarium evenisse multis in paginis testetur usque adeò, ut abundantissimè constet Historiæ peritis omnibus, Episcopos natione, aut potestate Germanos, Italos, Hispanos, Gallos, Anglos &c perrexisse causas suas majores Romam dirigere, Romano Pontifici subesse, sententiam petere & latæ sententiæ caput inclinare; certissimum inde nobis denuo fuit argumentum dicendi, Seculis prioribus assertam Romano Pontifici potestatem esse viribus humanis quidpiam majus, ipsius Divini nimirum Servatoris & Ecclesiæ Conditoris auctoritatem Vicarium sibi firmantis: vel certè afferendum est toto ore & pectore: Deus inusitato prorsus miraculo quosvis in Occidente Episcopos adeò potenter movit, ut unanimi consensu sese subdere non dubitârunt uni Supremo in terris, eique Romano Episcopo. Ausim sanè ego simile miraculum inter primæ notæ miracula numerare. Profectò experientia jugis docuit, in causis quibuscunque onus secum ferentibus, item in causis vel damnum, vel diminutionem dominii continentibus, non solùm Principes Politicos, sed æquè & crebrò ardentius Ecclesiasticos certasse, pugnasse, dimicasse, potiùs sanguinem fudisse & vitam amisisse, quàm sui suorumque diminutionem inertim animo pertulisse. Quæ omnia aliâque plura cùm multis paginis etiam Hübnerus & focii asserant, quid hic aut horum amici denique sint responsi loco allaturi in medium, avidissimè exspecto.